

delig forretningsrisiko. Kravet om alvorlig skade skal ses på baggrund af den beskyttelse, som direktivet tilsigter. Bestemmelsen tager også sigte på at afværge alvorlig skade.

Til nr. 6 (§ 46)

§ 46, stk. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse.

§ 46, stk. 2 og 3

Bestemmelserne lovfæster, at miljøministeren ved dispensationer fra jagt- og vildtforvaltningslovens § 8 og § 25, i forbindelse med aktiviteter som forsæligt medfører forstyrrelser af arter, skal iagttage habitatdirektivets art. 16 og fuglebeskyttelsesdirektivets art. 9.

Bestemmelserne i § 8 og § 25 omhandler beskyttelse af vildt og dets yngel mod forulempelse som følge af blandt andet billedoptagelser og iagttagelser ved reder og ynglesteder samt et forbud mod jagt fra motor-drevet køretøj og luftfartøj.

I stk. 2 opregnes hvilke hensyn som kan begrunde en undtagelse fra § 8 og § 25.

Hensynet til luftfartssikkerhed er allerede udmøntet ved, at der foretages regulering af fugle fra motorkøretøjer i lufthavne. Reguleringen foretages for at undgå kollision mellem fly og fugle i lufthavne (bird-strike).

Afgørelser efter bestemmelsens nr. 1-6, som vedrører fugle, skal indeholde følgende angivelser:

- hvilke arter, der er omfattet af undtagelsen,
- hvilke fangst- eller drabsmidler, -indretninger eller -metoder, der tillades,
- hvilke vilkår med hensyn til tid og sted,
- hvilken myndighed, som har bemyndigelse til at erklære, at de fastsatte betingelser er opfyldt, og til at træffe afgørelse om hvilke midler, indretninger eller metoder, der kan bringes i anvendelse af hvilke personer, og
- hvilken kontrol, der skal føres.

Ministerens har efter de gældende regler kunnet dispensere fra bestemmelserne i lovens §§ 8 og 25. Det foreslås, at dispensation fra §§ 8 og 25 kun kan gives under de i det foreslåede § 46, stk. 2 nævnte betingelser. Dog vil der efter stk. 4 fortsat være mulighed for at dispensere fra § 25 i ganske særlige tilfælde. Her tænkes specielt på muligheden for at give handicappede tilladelse til at anvende visse motoriserede køretøjer i forbindelse med jagt.

Til nr. 7 (§ 52, stk. 4 og 5)

Forslaget til ny stk. 4 og 5 er af formel karakter. Det præciserer ministerens pligt til at fastsætte regler, der

sikrer, at der i forbindelse med myndighedernes stilningtagen til de konkrete sager, der er opregnet i forslaget, foretages en vurdering af planer eller projekters eventuelle påvirkning af internationale naturbeskyttelsesområder, af beskyttede arters yngle- og rastoområder og af beskyttede plantearters levesteder. Regler herom er udstedt bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 med senere ændring om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter. Forslaget medfører ingen indholdsmæssige ændringer af bekendtgørelsen eller praksis.

Bestemmelsen i § 52, stk. 5, indeholder ikke en selvstændig bemyndigelse til ministeren, men forpligter ministeren til at udnytte bestemmelserne i loven, f.eks. hjemlen til at oprette vildtreservater, jf. § 33, og til at sikre vildtet og vildtets levesteder gennem tilskud, jf. § 45, i overensstemmelse med den praksis, der hidtil har været fulgt.

Til nr. 8 (§ 54, stk. 2 og 3)

Der er tale om en opdatering af loven. I 2001 blev hæftestrafte afskaffet, hvorfor hæftestrafte udgår af jagt- og vildtforvaltningsloven. Ændringen er ikke udtryk for, at de udmålte straffe i konkrete sager skal nedsættes i forhold til den hidtidige praksis.

Til nr. 9 (Bilag 1 og 2)

Der indsættes et bilag 1 til loven, der angiver de for Danmark relevante pattedyr, for hvilke ministeren skal iværksætte bevaringsforanstaltninger, jf. forslaget nr. 3. Der indsættes endvidere et bilag 2 til loven, der angiver de for Danmark relevante pattedyr, for hvilke ministeren i henhold til habitatdirektivets artikel 14 fastsætter regler om indsamling i naturen.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 36, stk. 1-4)

Den gældende bestemmelse fastslår, ministeren kan udpege internationale naturbeskyttelsesområder. Det præciseres nu, at ministeren har pligt til at udpege internationale naturbeskyttelsesområder. Pligten til at udpege områder følger af habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiverne. Desuden har Danmark ved tiltrædelsen af Ramsar-konventionen om beskyttelse af vådområder af særlig værdi for vandfugle forpligtet sig til at udpege Ramsar-områder.

De internationale naturbeskyttelsesområder er en samlebetegnelse for Natura 2000-områder (habitat- og fuglebeskyttelsesområder) og Ramsar-områder.

Kriterierne for udpegning af Natura 2000-områder fremgår af habitatdirektivets artikel 3 - 4 og direkti-